

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115217550
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3115217550.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu V. M.. B. R., so sídlom S. XX, G., L. XXXXXXXX, proti žalovanému H. O., bytom S. XXX/X, W. D. S., zastúpenému M.. G. O., advokátkou so sídlom S. Z. XXX/XX, H. H., o zaplatenie 3 000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 18C/293/2015-215 zo dňa 30. augusta 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má proti žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 164,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 3 000,- eur od 11.09.2013 do zaplatenia, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.), žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.). Vo veci rozhodol podľa § 31 ods. 1, § 499, § 500 ods. 1, § 597 ods. 1, § 598 a § 599 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v súdnej veci si žalobca uplatňuje nárok zo zodpovednosti za vady na motorovom vozidle, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2013 ako kupujúci u žalovaného ako predávajúceho. Z hľadiska aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú žalovaný v konaní namietal, dospel k záveru, že žalobca bol aktívne vecne legitímovaný na podanie predmetnej žaloby, nakoľko za fyzickú ako aj za právnickú osobu môže konať aj iná osoba, ktorá je na to splnomocniteľom splnomocnená, pričom písomné plnomocenstvo sa zásadne nevyžaduje. Z tvrdení žalobcu, ako aj z výpovede svedka P. R., vyplynulo, že žalobca na kúpu vozidla splnomocnil P. R., ktorý podľa zhodných tvrdení strán, kúpnu zmluvu podpísal a konal v rámci splnomocnenia mu udeleného žalobcom. Pokiaľ by P. R. nekonal na základe plnomocenstva žalobcu, žalobca sa od samého začiatku k tomuto úkonu hlásil, čím ho v zmysle § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka schválil a v dôsledku toho by žalobcu tento úkon P. R. zaväzoval, čo by opäť viedlo k záveru o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu.

2. Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že strany medzi sebou dňa 19.08.2013 uzavreli kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca kúpil od žalovaného motorové vozidlo značky N. XXXi, S. J čiernej farby za kúpnu cenu 3 000,- eur. Nakoľko žalobca listom zo dňa 30.08.2013 odstúpil od kúpnej zmluvy z dôvodu výskytu mnohých väd na vozidle, sa súd zaoberal dôvodnosťou odstúpenia žalobcu od kúpnej zmluvy a v tejto súvislosti aj otázkou zodpovednosti za vady vozidla žalovaného ako predávajúceho. Pokiaľ ide o zjavné vady, pre ktoré žalobca odstúpil od zmluvy, žalobca mal o týchto vadách pri kúpe vedomosť a napriek tomu vozidlo kúpil, preto žalovaný za ne nenesie zodpovednosť, čo vyplýva z ustanovenia § 500 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o skryté vady, zodpovednosť predávajúceho je upravená

v ust. § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o zodpovednosť objektívnu, čo znamená, že zodpovednosti sa nemôže zbaviť, pričom nie je rozhodujúce, či o vade vedel alebo nevedel. V prípade, ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou, má kupujúci právo od zmluvy odstúpiť. Podmienkou však je, aby túto vadu oznámil predávajúcemu. V danej veci žalobca vadu vozidla riadne špecifikoval v zákonom stanovenej lehote (v lehote 24 mesiacov od prevzatia veci) a uviedol nárok, ktorý si uplatňuje (odstúpenie od zmluvy), čo nebolo medzi stranami sporné. V konaní bolo preukázané, že dotknuté vozidlo malo vady uvádzané žalobcom už v čase kúpy, jedná sa o vady, ktoré pre svoje množstvo a závažnosť robia vozidlo neupotrebitelným na účel, ktorému malo slúžiť. Existencia väd, pre ktoré sa vozidlo stalo neupotrebitelným, vyplynula zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, ktorý vypracoval znalec L. L. C., ktorý svoje závery potvrdil aj pri výsluchu znalca. Znalec potvrdil, že k poškodeniu vozidla nedošlo počas cesty z W. D. S. do G. a od kúpy vozidla na ňom neboli vykonané žiadne úpravy. Stav vozidla nenاسvedčoval tomu, že by bol urobený nejaký zásah do jeho technického stavu. K obrane žalovaného, že vozidlo uvedené vady pri kúpe nemalo, čo žalovaný dokladoval protokolom o STK a EK, súd uviedol, že sa priklonil k predloženému znaleckému posudku, o pravdivosti ktorého nemal žiadne pochybnosti. Znalec dôveryhodným spôsobom vysvetlil, ako dospel k svojim záverom uvádzaným v znaleckom posudku. Žalobcom uplatnené vady teda vozidlo v čase kúpy malo a žalovaný za ne nesie zodpovednosť. Na veci nič nemení ani predložený protokol o STK a EK a ani tvrdenie žalovaného, že v rámci vyšetrovania trestného činu podvodu bol postup pracovníkov STK prešetrovaný, pričom neboli zistené žiadne nedostatky. Z uznesenie ORPZ v Trenčíne ČVS: P-XXXX/DC-TN-XXXX zo dňa 13.12.2013 však vyplýva len to, že uvedené vozidlo sa kontroly zúčastnilo. Či však bola kontrola aj riadne vykonaná, sa v uznesení nespomína. Priaznivejšie postavenie v spore nevyplynulo podľa názoru súdu ani z listu žalovaného z Okresného úradu Trenčín, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorým žalovaný preukazoval riadne vykonanie STK. Na podporu tvrdení žalovaného ohľadne technického stavu vozidla súd za účelny považoval dôkaz zamestnanca, ktorý technickú kontrolu na dotknutom vozidle vykonával a ktorý výsluch navrhoval žalovaný, počas konania ale žalovaný zmenil názor a na výsluchu tejto osoby už netrval. Žalovaným požadované čestné vyhlásenie súd vyhodnotil ako špekuláciu zo strany žalovaného, nakoľko v čestnom vyhlásení by sa dotknutá osoba vyjadrila len ku skutočnostiam, ktoré by ona a žalovaný považovali za relevantné a táto osoba by neodpovedala na otázky, ktoré by za podstatné považoval súd.

3. Keďže žalobca od zmluvy riadne odstúpil, vznikol mu nárok na vrátenie kúpnej ceny. Kúpna cena bola dojednaná v zmysle kúpnej zmluvy vo výške 3 000,- eur, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 3 000,- eur titulom vrátenia kúpnej ceny. V súlade s § 598 Občianskeho zákonníka súd žalobcovi priznal aj nárok na náhradu nákladov za znalecký posudok vo výške 164,52 eur, ktoré náklady žalobca hodnoverným spôsobom preukázal. Vo zvyšujúcej časti nárok žalobcu ohľadne ďalších požadovaných nákladov zamietol. Popri istine súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na to, že v odôvodnení (str. 3 rozsudku) je rozpor s tvrdením žalovaného, ktorý počas celého konania tvrdil a predkladal aj dôkazy, že žalobca vozidlo nedoviezol na adresu žalovaného. Súdu prvej inštancie vytýkal, že nepostupoval v intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 4Co/15/2019-164 zo dňa 03.10.2019. Súd uviedol dôvody odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu, avšak opomenul skutočnosť, že pre takéto vady by vozidlo neprešlo cez STK, EK a KO, pričom v konaní bolo preukázané, že vozidlo má platnú STK, EK aj KO. Za nepochopiteľné označil, že súd nemal pochybnosť o znaleckom posudku vykonanom po troch mesiacoch od kúpy a to znalcom, ktorý v predmetnom vozidle ani nesedel. Súd neodstránil rozpor výpovedí P. R. a M. S., ktoré žalovaný namietal. Práve tento rozpor výpovedí vyvoláva pochybnosti, čo sa s vozidlom dialo počas troch mesiacov pred vykonaním znaleckého posudku. Súdu vytýkal, že protežoval znalecký posudok na úkor iných jasných dôkazov žalovaného. Ako je možné, že za skrytú vadu súd považoval deravý chladič a tečenie kvapaliny zo servomotora, ktoré sú viditeľné a žalobca, resp. jeho splnomocnený syn tieto žiadnym spôsobom nenamietal pri kúpe vozidla, pri osobnej obhliadke, pri obhliadke v servise v H. H., čo nebolo odhalené ani na STK, EK. Pokiaľ by uvedená vada existovala, tečúca kvapalina by bola žalobcom viditeľná. Ako môže znalec tvrdiť, že nefungovala ručná brzda v čase predaja, keď lanko ručnej brzdy môže kedykoľvek prasknúť a nie je možné vylúčiť, že sa tak nestalo v čase dispozície s vozidlom žalobcu. Pokiaľ súd poukázal na potvrdenie spoločnosti S. V.

Z., z ktorého vyplýva, že dotknuté vozidlo bolo dotiahnuté do servisu dňa 21.08.2013 a následne dňa 18.10.2013 dopravené na emisnú kontrolu, nevysporiadal sa s tvrdením žalovaného, že nebolo preukázané, o aký servis sa jedná, kde sa nachádza, súd neskúmal, či osoba podpisujúca toto potvrdenie mala oprávnenie na vyhotovenie takéhoto potvrdenia. Súdu vytýkal, že potvrdenie od S. V. ako dôkaz pripustil a vyhodnotil v prospech žalobcu na rozdiel od navrhovaného dôkazu, čestného prehlásenia osoby zamestnanca, ktorý vykonal technickú kontrolu predmetného vozidla tým, že tento dôkaz vyhodnotil ako špekuláciu zo strany žalovaného. V odvolaní namietal, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca do dnešného dňa nevrátil vozidlo a ani ho nie je schopný vrátiť a tak nie je možné postupovať podľa právneho názoru uvedeného v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4Co/15/2019. Podľa názoru žalovaného rozhodnutím súdu boli porušené práva žalovaného, nakoľko doposiaľ nebolo rozhodnuté o vadách vozidla, pre ktoré žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil, pričom bolo rozhodnuté, že žalovaný má vrátiť žalobcovi kúpnu cenu napriek tomu, že žalobca zapríčinil svojím konaním skutočnosť, že vozidlo už neexistuje.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Nesúhlasil s dôvodmi odvolania, kde žalovaný popiera skutočnosť, že po tom, ako žalobca žalovanému zaslal odstúpenie od zmluvy a vyzval ho na prevzatie vozidla a uhradenie sumy 3 000,- eur, žalovanému nedoručil prostredníctvom odťahovej služby na jeho adresu predmetné vozidlo, keď je nesporné, že dňa 25.10.2013 vozidlo doručil na adresu trvalého bydliska, ktorú žalovaný sám udal a napísal do kúpnopredajnej zmluvy, ktorú vyhotovil pri predaji vozidla. Doručenie vozidla na trvalé bydlisko žalovaného potvrdilo aj OO PZ W. D. S., kde žalobca v predmetný deň podal trestné oznámenie na žalovaného. Na rozdiel od žalovaného zastával názor, že súd prvej inštancie sa riadil zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu a v zmysle vysloveného právneho názoru aj vo veci rozhodol. K námietkam žalovaného o platnosti STK, EK a KO uviedol, že žalovaný sa zabudol zmieniť, že reálne vozidlo nemohlo byť nikdy na STK, keďže sa nezhodovali čísla karosérie s číslom motora a dokladmi od vozidla. Pokiaľ žalovaný má pochybnosti o znaleckom posudku, mal možnosť závery znalca namietat' a tvrdenie znalca vylúčiť. Nakoľko spoločnosť S. V., Z. potvrdila, že dňa 21.08.2013 bolo vozidlo dotiahnuté na ich pracovisko do H. D. N., kde následne bolo dňa 18.10.2013 dopravené na EK a dňa 25.10.2013 do W. D. S., do miesta bydliska žalovaného, je vylúčené, aby nejaký zásah zo strany žalobcu, ktorý by zmenil stav vozidla na dezolátny, ako sa nachádzal v čase vyšetrenia znalcom, mohol byť vykonaný. Poukázal na to, že žalovaný vo svojom odvolaní nedoložil žiaden dôkaz, ktorý by zásadne zmenil názor na rozhodnutie súdu, pričom dôkazy, ktoré boli v konaní produkované, znevažuje. Nedôvodné sú aj námietky žalovaného ohľadom synalagmatického záväzku, s ktorým sa vysporiadal odvolací súd a dal pokyn súdu prvej inštancie, aby sa predmetnou žalobou vecne zaoberal a o uplatnenom nároku na vrátenie kúpnej ceny rozhodol.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. a vo výroku III. potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

8. Preskúmaním veci odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Konanie pred súdom prvej inštancie pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára organickú (kompletizujúcu) jednotu. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, v konaní vykonané dôkazy vyhodnotil každý jednotlivo, všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Pri rozhodovaní sa riadil právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 4Co/15/2019-164 zo dňa 03.10.2019. V odvolacom konaní neboli žalovaným tvrdené ani preukázané také skutočnosti, ktoré mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Ust. § 387 ods. 2 CSP umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdí. Pod vecnou správnosťou sa tak rozumie správne zistenie skutkového stavu, správna aplikácia a interpretácia

príslušnej hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav a zároveň aj skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanoveniami procesného práva.

9. Stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom procesných strán vrátane ich dôvodov a námietok (napr. sp. zn. I. ÚS 204/2010, II. ÚS 3/97).

10. V rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený skorší rozsudok súdu prvej inštancie (rozsudok zo dňa 19.09.2018, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol) odvolací súd konštatuje, že v zmysle § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vzniká povinnosť predávajúcemu predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Predmetom kúpy v danom prípade bola individuálne určená vec, t. j. predmetné vozidlo. Keď dôjde k zrušeniu kúpnej zmluvy, synalagmatický záväzok z povinnosti v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť vzájomné plnenia sa vzťahuje na kúpnu cenu predmetu kúpy a na samotný predmet kúpy, a teda v danej veci predmetné vozidlo. Keďže došlo k zničeniu predmetného vozidla, objektívne už nie je možné žiadať, aby žalovaný od žalobcu prijal predmetné vozidlo naspäť.

11. Vzhľadom na uvedený názor odvolacieho súdu (viď R 15/1989), keďže vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 19.08.2013, bolo dňa 27.10.2013 podpálené a zhorené, a teda zničené, súd prvej inštancie sa dôvodne nezaoberal tým, či žalobca preukázal svoje tvrdenie o tom, že vozidlo odovzdal žalovanému, že ho odviezol na odťahovej službe na adresu žalovaného a vozidlo zaparkoval v mieste bydliska žalovaného, ktoré mal uvedené žalovaný na kúpnej zmluve. Je preto irelevantná obrana žalovaného, ktorý tvrdí, že počas celého konania tvrdil a predkladal aj dôkazy, že žalobca vozidlo nedoviezol na adresu žalovaného. Pokiaľ žalovaný namieta, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia na str. 3 rozsudku v rozpore s tvrdením žalovaného uviedol, že žalovaný potvrdil, že žalobca mu zaslal odstúpenie od zmluvy a výzvu na prevzatie vozidla a uhradenie sumy 3 000,- eur a následne vozidlo doviezol na jeho adresu na odťahovej službe, odvolací súd uvádza, že na str. 3 rozsudku je citovaná časť odporu, ktorý podal žalovaný proti platobnému rozkazu dňa 18.02.2016 a v ktorom pod III. žalovaný uvádza „žalobca mi zaslal odstúpenie od kúpnej zmluvy a výzvu na prevzatie motorového vozidla a uhradenie sumy 3 000,- eur, následne predmetné osobné motorové vozidlo doviezol na adresu môjho trvalého pobytu na odťahovej službe, pričom toto vozidlo nechal zaparkované na tráve, ako som sa neskôr dozvedel a vyplýva to aj z textu podanej žaloby (žalobca vozidlo odtiahol na moju adresu dňa 25.10.2013).“

12. Ust. § 597 Občianskeho zákonníka upravuje práva kupujúceho v prípade, ak v čase po uzavretí kúpnej zmluvy vyjde najavo vada, na ktorú nebol predávajúcim upozornený. Ide teda o vady, ktoré existovali už v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, najavo vyšli až dodatočne a predávajúci na ne kupujúceho v rozpore s § 596 Občianskeho zákonníka neupozornil.

13. Ak vyjde dodatočne najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej kúpnej ceny alebo právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy. Ak dodatočne vyjde najavo vada na predanej veci, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, táto vada bude neodstrániteľná a vec urobí neupotrebitelnou na účel, ktorému slúži alebo na ktorý bola kúpená, vzniká kupujúcemu právo od zmluvy odstúpiť.

14. Vzhľadom na uvedené bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý zameral dokazovanie na to, či odstúpenie žalobcu od uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2013 bolo v zmysle § 597 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodné, či sa na predanej veci vyskytla taká vada, ktorá robí vec neupotrebitelnou na účel, ktorému slúži alebo na ktorý bola kúpená.

15. V danej veci možno súhlasiť s tým, že vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2013, prešlo cez STK, EK a KO a v čase uzavretia kúpnej zmluvy predávajúci disponoval platnou STK, EK a KO. Aj z uznesenia P.Z v H. T.: ORP-XXXX/DC-TN-XXXX zo dňa 13.12.2013 vyplývalo, že vozidlo, ktoré bolo predmetom kúpy, sa štátnej technickej kontroly zúčastnilo. Napriek vedomosti žalobcu o tom, že vozidlo v čase kúpy malo protokol o STK, EK a KO, žalobca v konaní znaleckým posudkom č. XX/XXXX vyhotovený znalcom L. L. C. preukázal, že dotknuté vozidlo malo v čase kúpy vady, ktoré vozidlo robia neupotrebitelným na účel, ktorému malo slúžiť. Aby boli odstránené akékoľvek

pochybnosti vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu, súd na návrh žalobcu vypočul prostredníctvom dožiadaného súdu znalca L.. C. a umožnil stranám, aby súdu oznámili otázky, aké mienia znalci položiť, pričom žalovaný žiadne otázky na znalca nemal. Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom L.. L. C. a z vylučku tohto znalca súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnené vady na vozidle mali za následok, že vozidlo je v cestnej premávke neupotrebitelné, bola tak preukázaná existencia uvedených vád v čase kúpy vozidla, za ktorú žalovaný nesie zodpovednosť. Aj keď žalovaný namieta závery znalca s odôvodnením, že znalec v aute nesedel, znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z ohliadky a kontroly technického stavu vozidla, závady, ktoré v znaleckom posudku uviedol a ktoré robia vozidlo neupotrebitelným v cestnej premávke, závady boli: vysoká hlučnosť v dôsledku upraveného výfukového potrubia, ktoré je bez katalyzátora, a teda vozidlo nemôže spĺňať emisné podmienky, nefunkčná lambda sonda, vybité guľové čapy, uvoľnené skrutky, uchytenie nápravy spolu s upravenými perami pri jazde v nerovnostiach spôsobujúce drenie kolies o vnútornú plochu predných blatníkov, čo obmedzuje bezpečnosť jazdy. Znalec konštatoval nefunkčnosť diferenciálu, vyskytli sa závady karosérie, vylučujúce zaradenie do cestnej premávky, skupinové svetlá a predné smerovky boli nastriekané čiernou farbou a nezodpovedali predpisom. Umiestnenie tmavých fólií na predných sklách dverí vozidla je neprípustné. Znalec tiež vyslovil názor, že vozidlo nemohlo prejsť cez STK ani cez EK, keďže vozidlo pri zistení nesúladu v identifikačnom čísle motora a pri nefunkčnej ručnej brzde nemohlo prejsť technickou kontrolou až do odstránenia tohto nesúladu. Závery znaleckého dokazovania žalovaným neboli v konaní, a to ani v odvolacom konaní, kvalifikovane spochybnené. Pre spochybnenie znaleckého posudku v danom prípade nepostačuje existencia STK a EK ani obrana žalovaného, že žalobca, resp. jeho splnomocnený syn, ktorý mal možnosť pri kúpe auto ohliadnuť osobne aj v servise v H. H., skryté vady na vozidle nezistil.

16. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie protežoval znalecký posudok na úkor iných dôkazov žalovaného, odvolací súd zdôrazňuje, že v otázke spôsobu hodnotenia dôkazu znaleckým posudkom nie sú v súdnej praxi pochybnosti o tom, že hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom spočíva v posúdení, či závery posudku sú náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či sa prihliadlo na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo treba vysporiadať a či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia; súd však nemôže skúmať vecnú správnosť odborných záverov znaleckého posudku, pretože k tomu sudca nemá odborné znalosti alebo ich nemá v takej miere, aby mohol toto preskúmanie zodpovedne urobiť. Aj keď je pravdou, že v danej veci súd svoje skutkové závery pre posudzovanie dôvodnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy založil na znaleckom dokazovaní, závery znalca vyhodnocoval v kontexte ostatných navrhovaných a vykonaných dôkazov.

17. K namietanému rozporu vo svedeckých výpovediach P. R. a M. S. odvolací súd uvádza, že žalovaný v podanom odvolaní súdu vytýka, že súd tieto výpovede nepovažoval za dôležité a s uvedeným rozporom sa v odôvodnení nezaoberal, ktoré tvrdenie žalovaného nezodpovedá odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko súd uviedol (bod 28), že v uvedených výpovediach svedkov nezhliadol také zásadné rozpory, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie veci samej. Žalovaný síce na rozpory vo svedeckých výpovediach P. R. a M. S. poukazuje, avšak nešpecifikuje, v čom tento rozpor spočíva. Svedecké výpovede uvedených svedkov nevyvolávajú pochybnosti o tom, čo sa „dialo počas troch mesiacov pred vykonaním znaleckého posudku znalca“, keďže každý zo svedkov potvrdzuje, že na druhý deň po kúpe žalobca zobral vozidlo do servisu. Napokon ani námietka žalovaného, že súd sa nevysporiadal s tvrdením žalovaného, že ak vozidlo bolo od 21.08.2013 v servise spoločnosti S. V., Z., nebolo preukázané, o aký servis sa jedná, kde sa nachádza, súd neskúmal, či osoba podpisujúca toto potvrdenie mala oprávnenie na vyhotovenie takéhoto potvrdenia, čím malo zostať nepreukázané, že s vozidlom nebolo manipulované a vady, ktoré vozidlo spravili neupotrebitelným, neboli vykonané v tomto servise, nie je spôsobilá spochybníť skutkové závery súdu prvej inštancie. Pokiaľ by aj v konaní bolo preukázané, že potvrdenie o tom, že vozidlo bolo v servise spoločnosti S. V., Z. nevystavila oprávnená osoba, čo síce žalovaný netvrdil, ale súdu v odvolaní vytýkal, že sa tým nezaoberal; pokiaľ by bolo zistené, o aký servis sa jedná (nie sú zrejmé predstavy žalovaného, aký hodnoverný dôkaz preukazuje kvality toho-ktorého servisu), tieto zistenia by nemali žiadny vplyv na záver súdu, že vozidlo vzhľadom na zistené a preukázané vady bolo neupotrebitelným pre určený účel, čo bolo dôvodom, pre ktorý žalobca od kúpnej zmluvy odstúpil, čím mu vznikol nárok na vrátenie kúpnej ceny.

18. K nevykonanému dôkazu, čestnému prehláseniu zamestnanca STK, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný na podporu svojich tvrdení o riadnom vykonaní STK navrhoval dôkaz vylúčením samotného

zamestnanca, ktorý technickú kontrolu na dotknutom vozidle vykonával. Počas konania žalovaný názor zmenil, na výsluchu tejto osoby netrval a žiadal výsluch nahradiť len čestným prehlásením uvedenej osoby. Návrh na vykonanie tohto dôkazu súd zamietol a vyhodnotil ho ako špekuláciu zo strany žalovaného, nakoľko v čestnom vyhlásení by sa dotknutá osoba vyjadrila len ku skutočnostiam, ktoré by ona a žalovaný považovali za relevantné a táto osoba by neodpovedala na otázky, ktoré by za podstatné považoval súd. Civilný sporový poriadok upravuje právo strany sporu navrhovať dôkazy a tomuto právu zodpovedá povinnosť o týchto návrhoch (dôkazoch) rozhodnúť a v prípade, pokiaľ im súd nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak súd neurobil. Jedným z argumentov, ktorými možno odôvodniť nevyhovenie dôkaznému návrhu strany, je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/ nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/150/2019 zo dňa 27.07.2021). Keďže z obsahu spisu a vykonaného dokazovania je nepochybné, že predávané vozidlo malo v čase uzavretej kúpnej zmluvy potvrdenie o vykonanej STK, je aj odvolací súd zhodného názoru ako súd prvej inštancie, že navrhovaný dôkaz, čestné vyhlásenie prehlásenia osoby zamestnanca, ktorý vykonal technickú kontrolu predmetného vozidla, nemá vypovedaciu potenciou na preukázanie, či vozidlo bolo v deň vykonania STK spôsobilé premávky na pozemných komunikáciách resp. či s vozidlom bolo po jeho kúpe manipulované.

19. Záverom k argumentácií žalovaného smerujúcej k zistenému skutkovému stavu, ktorým je odvolací súd podľa § 383 CSP viazaný (okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní), odvolací súd uvádza, že z prejednacej zásady vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov poniesie aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáha, nedošlo (nález Ústavného súdu SR, č. k. I. ÚS 24/2019 z 09.06.2020).

20. Vzhľadom k uvedenému, keďže žalovaný nepreukázal dôvodnosť podaného odvolania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

22. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).